

KUMMIKIRJE

Tansania

Mwanzan lastensuojeluhanke

Mwanzassa 15.4.2019

Iloista kevätpäivää, rakkaat kummit!

Mwanzaan saapui nyt uusi kummikirjeiden kirjoittaja: Olen Virve Rissanen, Suomen Lähetysseuran Itä-Afrikan tiedottaja, ja aloitin työni Mwanzassa muutama viikko sitten. Päättyönäni on lähettää kuvia, tekstejä ja videoita täältä työalueelta Suomeen päin, joten kummikirje sopii tehtävällistelleni varsin hyvin.

Mwanzan lastensuojeluhanke on nyt pyörinyt lähes vuoden verran paikallisvoimin. Hiippakunnan toimistossa hankkeesta vastaa jo edellisessä kirjeessä esitelty **Esther Lema**. Hän on palannut äitiyslomaltaan ja vei minut tutustumaan muutama kummilapseen.

Istumme Estherin kanssa vierekkäisissä työhuoneissa, joten saan muutenkin kuulla ajankohtaiset kuulumiset hankkeesta helposti.

Kaksospojat viihtyvät koulussa

Ensin vierailimme koulussa, jossa opiskelevat tukemamme kaksospojat **Mathias ja Yohana**. He osasivat englantia paremmin kuin monet aikuiset paikalliset, joten pystyin juttelemaan heidän kanssaan vasta kehityksessä olevalla swahilin-taidollani helposti. Aina välillä piti vaihtaa englanttiin, mutta tuli ymmärretyksi yhtä lailla! Pojat ovat 10-vuotiaita, eli neljännellä luokalla, ja he käyvät koulunsa englanniksi.

Kaksoset Mathias ja Yohana ovat samalla luokka-asteella mutta eri luokilla keskenään.

Mathias ja Yohana eivät kävisi koulua ilman kummiensa tukea. Heidän äitinsä valmistaa mattoja, mutta ei pystyisi maksamaan poikien koulumaksuja. Pojilla on myös pikkusisko.

Koulussa he saavat joka päivä teetä ja sämpylöitä aamiaiseksi, ja iltapäivisin riisiä, lihaa, papuja ja pinaattia. Ruoka maksaa 40 000 shillingiä eli alle 20 euroa kuukaudessa.

Vierailupäivänämme pojat ovat juuri tehneet lukukauden välikokeet. Mathias kehuu erityisesti menestystään tiedeaineissa: ”Edes matikka ei ole minulle vaikeaa! Haluaisin lääkäriksi, sellaiseksi, joka matkustaa ambulanssissa”, Mathias kertoo.

Hänen veljensä tähtää korkeammalle – ainakin kirjaimellisesti – hän nimittäin haluaisi lentäjäksi.

”En ole koskaan ollut lentokoneessa, mutta olen nähnyt niitä Mwanzan lentokentällä. Lentäisin ainakin Dar Es Salaamiin, Englantiin, Japaniin ja Kiinaan”, Yohana selittää.

Mathias ei pidä edes matematiikkaa vaikeana kouluaineena.

Väkevät isoäidit pelastavat rakkaudellaan

Kouluvierailun jälkeen kävimme kahdessa kodissa, joissa molemmissa lapsista huolehtii isoäiti. Vanhemmat ovat syystä tai toisesta kykenemättömiä hoitamaan jälkikasvuun, mutta pakan pitävät kasassa varsinaiset teräsmummit.

Toisessa perheessä tyttö oli monivammainen, eikä pystynyt edes puhumaan. Hän ei ymmärrettävästi käy koulua, mutta hankkeen kautta hänelle saadaan vaatteita ja saippuaa. Isoäiti tervehtii meitä vierailijoita ja tulee poistamaan portilta piikkiset oksat, jotka ovat siinä varmistamassa ettei tyttö pääse karkaamaan autotielle.

Tyttö, **Marge**, käveleskelee ympäri pihaa omissa maailmoissaan, ja lauleskelee. Sitä hän tekee paljon.

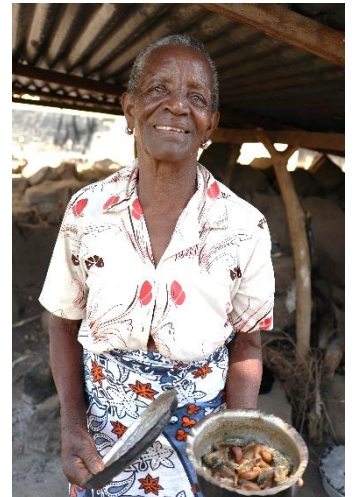
Isoäiti kertoo, että Margella ei oikein ole ystäviä, koska häntä pelätään. Kirkon tuetuille lapsille tarkoitetusta tukiryhmästä hän on kuitenkin saanut kavereita. Se on isoäidinkin vuoden kohokohta, kun kerran vuodessa Marge haetaan kirkolle ja hänelle järjestetään ohjelmaa. Käytännössä omaishoitajana toimiva isoäiti saa silloin päivän lomaa.

Kolmas kohde vierailullamme on koti, jossa lapsi on vielä koulussa. Sen sijaan isoäiti, **Bibi Jeremia**, päivystää pihakeittiössään ja tekee ruokaa. Hän kasvatti koko sisarusparven, josta kaksi vanhinta on jo naimisissa.

”He tulevat tänne aina jouluksi ja uudeksi vuodeksi”, Bibi Jeremia kertoo.

Tällä kertaa hänen kattilassaan on syötäväksi halpaa arkiruokaa, lehmän vatsalaukkua, joka odottaa koulusta palaavaa lasta. Myös naapuruston lapset käyvät hakemassa hedelmiä isoäidin pihapuista, ja tämä suhtautuu heihin lämpimästi.

Hänen lapsenlapsensa saa projektista koulupukua ja matkakustannuksia myöten tukea, mitä hän tarvitsee käydäkseen koulua.

Bibi Jeremia eli Jeremian isoäiti.

Koulutusta myös opettajille

Paikallisten työntekijöiden mukaan uusia lapsia ei nyt oteta tuettavaksi, vaan tällä hetkellä tuettavia hoidetaan niin pitkälle kuin mahdollista. Kummikomitea tosin totesi, että ehkä vuoden päästä uusia lapsia pystyttäisiin jo ottamaan, mutta silloinkin on päätetty tukea ja projektissa olevien perheiden nuorempia sisarusksia.

Projektikoordinaattori Esther Leman mukaan muutkin kuin tässä kirjeessä mainitut lapset ovat edenneet koulussa kiitettävästi, ja hanketta pidetään tärkeänä myös kouluissa. Kerran vuodessa tuettavien lasten opettajat tulevat kirkon järjestämään seminaariin. Siellä opettajille kerrotaan esimerkiksi lasten erilaisista oppimistyyleistä ja korostetaan, että oppilaat pitää huomioida yksilöinä. Kuulostaa itsestään selvältä suomalaiselle, mutta tansanialaisessa koulukulttuurissa yksilöllisyyttä ei juuri pidetä esillä.

Kun opettajat saavat uutta näkökulmaa työhönsä, seminaarista hyötyvät lopulta kaikki oppilaat.

Kiitos tärkeästä tuestanne ja pääsiäisen iloa kevääseen!

Voitte seurata työtämme myös Facebook-sivulla Suomen Lähetysseura Tansaniassa.

Terveisin

Virve Rissanen

virve.rissanen@felm.org / Instagram: @virve_felm / Twitter: @VirveRissanen